

עמ"ת 67380/06/17 - ו.ל. נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

13 יולי 2017

עמ"ת 67380-06-17 ל" (עציר) נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת נאוה בכור
העורר (עציר) ו.ל.

נגד
המשיבה

מדינת ישראל

נוכחים:

בא כוח העורר עו"ד סיוון כהן

ב"כ המשיבה - עו"ד אבי שגב

העורר הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפניי ערר על החלטת בימ"ש קמא (ביהמ"ש השלום בפתח תקווה, כב' השו' כרייף), מיום 28.6.17, בגדרה הורתה על הארכת מעצרו של העורר, עד להחלטה אחרת, והורתה על קבלת תסקיר מעצר בעניינו שיוגש עד ליום 25.7.17 שעה 09:00.

2. יצוין כי החלטת בימ"ש קמא ניתנה בבקשה למעצרו עד תום ההליכים של העורר, שהוגשה בד בבד עם הגשת כתב אישום נגדו בו מיוחסת לו עבירת איומים כלפי המתלוננת, היא אשתו.

לא הייתה מחלוקת באשר לקיומן של ראיות לכאורה בבסיס הבקשה.

הצדדים היו חלוקים לגבי עילת מעצר - ולצורך כך נדרשת תסקיר המעצר כמפורט בהחלטת בית משפט קמא.

עמוד 1

3. בהחלטתו מפרט בימ"ש קמא את עובדות כתב האישום נשוא הבקשה למעצרו עד תום ההליכים של העורר, כאשר לאחר שהתחקה אחר מספר הטלפון של המתלוננת - ששהתה החל מינואר 2017 במעון לנשים מוכות - התקשר אליה והשמיע איומים, וביניהם כי יהרוג אותה, ובהמשך לשאלת המתלוננת אם אין חוק - השיב כי לא מעניין אותו ושגם הוא ימות. בשיחת טלפון נוספת גידף העורר את המתלוננת ואמר לה שלא אכפת לו שהיא ובנה ימותו.

בהמשך מפרט בימ"ש קמא את עובדת היות המתלוננת במעון לנשים מוכות החל מינואר 2017 לאחר שהואשם העורר בעבירות דומות כלפיה - לרבות איומים ותקיפה.

משכך סבר בימ"ש קמא כי יש לקבל אנדיקציה של שירות המבחן בתסקיר שייערך על ידו - האם ניתן לאיין את מסוכנותו של העורר בחלופת מעצר.

בימ"ש קמא התייחס בהחלטתו לעובדה כי מדובר באלימות מילולית - אך נוכח כלל נסיבות המקרה יש חשש מובנה למימוש אותו מלל מאיים, ואין בהיעדר עברו הפלילי של העורר כדי להביא לסטייה מהחלטה לקבלת תסקיר מעצר נוכח החשש לאלימות חוזרת כלפי המתלוננת.

4. בהודעת הערר הדגישה ב"כ העורר את העובדה כי שגה ביהמ"ש שלא בחן חלופת מעצר כבר בעת הדיון ועוד טרם קבלת תסקיר המעצר, התעלם מעובדת היות העורר נעדר עבר פלילי, כבן 50 - ועל כן כי ניתן היה לבחון את שאלת מסוכנותו ללא סיוע שירות המבחן.

לטעמה של ב"כ העורר אין מדובר באיומים מהרף הגבוה, ועל כן ניתן היה להורות על שחרורו בהיעדר תסקיר כנ"ל.

5. ב"כ המשיבה סומך ידיו על החלטת בימ"ש קמא בהצביעו, בין היתר, על היות המתלוננת במעון לנשים מוכות לאחר שהוגש נגד העורר כתב אישום על עבירות של איומים ותקיפת בן זוג בבימ"ש השלום בנתניה - ת"פ 36135-03-17 - כלפי אותה מתלוננת, שם מיוחס לה כי דחף אותה והיכה אותה באמצעות ידיו על פניה, ועוד הוסיף ואיים עליה כי ירצח אותה.

משכך - צדק לטעמו בימ"ש קמא כשבחר להסתייע בשירות המבחן כגוף מקצועי לבחינת מסוכנותו של העורר.

6. לאחר שנדרשתי לטיעוני הצדדים ולהחלטת בימ"ש קמא -דין הערר להידחות.

בית משפט קמא לא שגה שהתייחס בהחלטתו לרצף התנהלותו של העורר החל מינואר 2017 - כאשר

הואשם בעבירות דומות כלפי המתלוננת (איומים ותקיפה), באופן שהביאה למעון לנשים מוכות.

י"אמר כי מדובר בשלב זה בעבירות המיוחסות לו - אך אין לנתק עבירות אלה מהרצף הכרונולוגי עד לביצוע לכאורה של העבירה נשוא מעצרו הנוכחי, איומים כלפי אותה מתלוננת, כי יהרוג אותה, ועוד כי לא מעניין אותו אם גם הוא ימות.

עוד הוסיף וגידף אותה באומרו כי לא איכפת לו שהיא ובנם ימותו.

ברי, כי לגבי העורר - אין בהיעדר עבר פלילי לחובתו, כמו גם גילו המקדם - כדי להטות את הכף לעבר שקילת שחרורו כבר בשלב זה ממעצר, ללא בחינה מקצועית ומעמיקה של שירות המבחן את מידת מסוכנותו כלפי המתלוננת, כמו גם את מיקום החלופה המוצעת וטיבה.

7. אינני סבורה כי היה על ביהמ"ש קמא לבחון בעת הדיון חלופה כזו - בטרם יידרש לשאלת מסוכנותו של העורר כלפי המתלוננת, על מנת לבחון אם חלופת מעצר יכולה לסכון.

8. נוכח כל האמור, אינני סבורה כי שגה ביהמ"ש בהחלטתו ועל כן הערר נדחה.

9. עם זאת, נוכח דברי ב"כ העורר כי קצינת מבחן שוחחה עם העורר במקום מעצרו, וצפויה להינתן המלצה לשחרורו (הגם שאין כל אינדיקציה לכך זולת דברי ב"כ העורר כנ"ל) - אני סבורה כי ניתן לקצר את משך ההמתנה לקבלת תסקיר המעצר - עוד טרם 25.7.17.

10. לפיכך יישלח פרוטוקול ההחלטה, באופן מיידי, לשירות המבחן - על מנת שיידרש לאפשרות הגשת תסקיר המעצר טרם 25.7.17 - ויודיע על כך לבימ"ש קמא, שיוכל לתת החלטתו בהתאמה להקדמת הדיון הקבוע.

11. פרוטוקול הדיון יועבר באופן מיידי לבימ"ש קמא.

ניתנה והודעה היום י"ט תמוז תשע"ז, 13/07/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור , שופטת